

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évrre . . . 6 koroná.
Egy szept. és 6 máj.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
pénteken és minden törvény-
hatósági bizottsági közgyűlést
megelőző és követő napon.

A VÁROS

SZERKEZTŐSÉG ÉS KIADÓHVATAL
Városi könyvnyomda-vállalat
Irodájában.

Idé küldendők a kéziratok és
előfizetési díjak.

KÖZIGAZGATÁSI, KOZMŰVELŐDÉSI ÉS KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: **VECSEY IMRE.** * Felelős szerkesztő: **KONCZ ÁKOS.**

Kiadótulajdonos: **A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.**

Fizetésrendezés.

Városunk tisztikara azon kérréssel fordul a szeptemberben tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűléshez, hogy szavazna meg részére 10% drágasági pótlékot.

A tanács a kérvényt a jog- és pénzügyi bizottsághoz tette át, mely ülésében azt a javaslatot tette, hogy adják meg a közgyűlés a 10% drágasági pótlékot, de csak hat óra és csak azon tisztviselőknél, kiknek fizetése nem haladja túl a 2400 koronát.

Nem tudjuk, hogy a közgyűlés miként fog dönteni a kérelem dolgában, nem is akarjuk e helyen bírálni a jog- és pénzügyi bizottság javaslatát, hanem tekintettel a mostoha viszonyokra, a tisztviselő anyagi helyzetének gyökeresebb javítására nézve mondjuk el észrevételeinket.

Ugy tudjuk, hogy a szervezeti szabályzat átdolgozására kiküldött bizottság munkálata a szeptemberi közgyűlés elé kerül. Ugyancsak ezen bizottság, kapcsolatban a szervezeti szabályzat átdolgozásával, foglalkozott a tisztviselő fizetésrendezésével is. Munkálata azonban kárba vesztett, mert a bizottság a fizetésrendezést leszavazta.

Nem keressük ezen leszavazás indító okát és bár beismerjük, hogy a tisztviselő méltányos fizetésrendezése a város háztartásának kiadását szaporítaná, de ugyanekkor egyes most felesleges állások beszüntetésével ezen kiadás többlet visszatérülne. A közgyűlés tehát a tisztviselő fizetésrendezésének kedvező elintézésével nem terhelné meg a házipénztárt és így igen könnyen segíthetne a tisztviselő anyagi helyzetének javításán.

Sokan azt hozzák fel, hogy a tisztviselő fizetését 1896-ban rendezte a közgyűlés. Tényleg rendezte, de nem igazságosan, mert abban az időben a városkörnyázati szemle nem annyira a munkakört tekintette, mint az egyesek alkalmazkodási képességét. Ebben az időben jöttek létre egyes hivatalok, egyenesen egyes kiválasztottak részére anélkül, hogy ezen hivatalokra szükség volt volna, ami természetesen felszoktatta a tisztviselő fizetésére beállított kiadási tételeket.

Hogy ez így van, igazolja a most készült és a szervezeti szabályzat átdolgozására kiküldött bizottság előtt megfordult fizetésrendezési tervezet, mely egyes felesleges állások megszüntetéséből eredő összeggel kíván a többi tisztviselő anyagi helyzetét segíteni. Nincs okunk kételkedni, hogy azok, akik az újabb fizetésrendezés tervezetét készítették, a gyakorlati életből, saját megfigyelésük útján, jutottak el arra az eredményre, hogy az általuk törlesbe hozott állások megszüntetésével nem esik semmi-féle csorba a közigazgatás kerekén.

Mások abban a véleményben vannak, hogy városunk tisztviselői jól vannak fizetve. Nagy tévedésben vannak ezek az urak és nem ismerik a Debreczenhez hasonló vá-

rosok tisztviselői fizetési viszonyait. A többi magyar városok már évek óta behozták a fizetésemelést, vagy a korpótléket, anélkül, hogy emiatt felsziszszentek volna a bizottsági tagok, akik belátták, hogy a munkás, képzett tisztviselő méltán rászolgál a tisztességes fizetésre és joggal számíthat arra, hogy munkásságának gyümölcsét megkapja.

Nálunk tíz év óta nagyot változtak a megélhetési viszonyok. Nem szabad elfelednünk, hogy a drágaság napról napra emelkedik. Az élelem tehát felemészti a tisztviselő fizetését, úgy, hogy egyéb szükségletét csakis magavagyonyából, vagy adósságból fedezheti. Természetes, hogy ezt nem akarják belátni azok, akiknek évi jövedelmük ezek és ezekből áll. Ennek tulajdonítjuk aztán azokat a kvalifikáthatatlan és a tisztikar tekintélyét mélyen sértő megjegyzéseket, melyeket itt-ott hallunk, hogy »na nem elég a fizetés, mondjon le a tisztviselő, száz is akad helyébe«.

A tisztviselő anyagi helyzetének javítása iránt való mozgalomnak és a törvényhatósági bizottság egyeteméből kell kiindulnia. Ez így van másutt, nálunk azonban az ellenkezőt látjuk. A közgyűlés szinte ideges, ha a fizetésrendezésről, a tisztviselő anyagi helyzetének javításáról hall egy-két szót. Mi ennek okát nem keressük ugyan a némbánomságban, vagy éppen az ellenszenvben a tisztikar iránt, hanem inkább abban, hogy közgyűlésünk nincs egészen tisztában azzal a szellemmel, mely a szervezeti szabályzat átdolgozására kiküldött bizottság előtt fekdött fizetésrendezés tervezetét átvonul és amely éppen azt célozza, hogy egyrészt a tisztikar nívóját emelje, másrészt a felesleges munkaerők megtakarításával a tisztviselő javadalmát a városi házipénztár újabb és nagyobb megterhelése nélkül emelje.

Miután pedig ezen tervezet érdemes munka és a mélyebb betekintést megérdemli, igen bölcsen cselekednek a szeptemberi közgyűlés, ha a szervezeti szabályzat átdolgozására kiküldött bizottság jelentését nem tárgyalná érdemileg, hanem visszaadná azt a bizottságnak azzal az utasítással, hogy ezen átdolgozott szabályzatot kapcsolja össze az általános fizetésrendezéssel és az így elkészült javaslatot terjeszse a novemberi közgyűlés elé. Ez annál könnyebben megtörténhetik, mert a szervezeti szabályzat — melyet most dolgoztak át — a munka alatt nagyon keveset javult, új eszme nem domborodik ki benne, vagyis a hosszas munka után készült tervezet kopíja a réginek, — semmi más.

A szervezeti szabályzat átdolgozására kiküldött bizottságot ki kell egészíteni és bevenni oda olyanokat, akik a közigazgatás gyakorlati mezéjén otthonosak. Mert nem kell hinni, hogy csak a tábornokok tudnak jó terveket készíteni, olykor-olykor a kisebbektől is kerül ki egy-egy megkapó eszme, melyet elejteni csak azért, mert közkatona agyából pattan ki — helytelen dolog.

Legjobbann tenné a városi tisztikar, ha egyetemével a közgyűléshez fordulna és arra kéréne a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy utatsisa vissza a szervezeti szabályzat átdolgozására kiküldött bizottság jelentését azzal a meghagyással, hogy azt kapcsolatosan az általános fizetés-rendezés tervezetével — terjessze be a novemberi közgyűlés elé.

Feluton ne álljunk meg, mert ez rosszabb a semmittevésnél...

A debreczeni gyógyszerészek mozgalma.

Debreczen sz. kir. város közkórháza ujjaépítése és szervezése alkalmával a debreczeni gyógyszerészek vállalták el a gyógyszerek kiszolgáltatását bizonyos feltételek mellett és egy okleveles gyógyszerészt állítottak be a kórházba, kit kétezer koronával az a gyógyszerész alkalmazott és fizetett, aki soros volt a gyógyszerek kiszolgáltatásában.

A kórháznak gyógyszerekkel ily módon való ellátása panaszra vagy felszólalásra okot soha sem adott, mert a gyógyszerészek mindnyájan a legnagyobb gondnal, tudásuk egész mértékével, lelkiismeretes és buzgó szolgálataikkal egy a városi tanács, mint a kórházi bizottság teljes megalgedésére dolgoztak.

Annál inkább meglepte őket tehát ama felmerült terv, mely azt czélozza, hogy a közkórházban egy házi gyógyszerész állíttassék fel. Nem is késtek erre vonatkozólag nemes hangú észrevételeiket megtenni és ezeket a kórházi bizottság figyelmébe ajánlani. A kórházi bizottság valószínűleg szeptember havában fog e tárgyban gyűlésezni. Ez alkalommal érdemileg nem kívánunk e dologhoz hozzászólni, de szívesen leközlőjük a gyógyszerész-testület beadványát szöszierint a következőkben, fenntartván jogunkat ahhoz, hogy ezen fontos és a debreczeni gyógyszerészi testület erkölcsi és anyagi életét közelről érdeklő kérdéshez annak idején hozzáállhassunk.

A beadvány így hangzik:

Tekintetes Kórházi Bizottság!

Hiteles forrásból arról értesültünk, hogy a belügyminiszter ur a debreczeni közkórházban egy házi gyógyszerész felállítását tervezi és a kórház bizottsága felsőbb utasításra szintén foglalkozik ezen eszmével. Időszerűnek látjuk tehát, hogy ezen reánk, debreczeni gyógyszerészekre sérelmes terv ellen észrevételeinket tiszteletteljes nyíltsággal megtegyük.

Tekintetes Kórházi Bizottság!

A tervezett házi gyógyszerész felállítását három okból kérjük mellőzni:

1. mert annak felállítása ellenkezik az ily vonatkozó törvények- és rendeletekkel;

2. mert minkel, debreczeni gyógyszerészekel érzékenyen megkárosítana;

3. mert a kórházi házi gyógyszerész felállítása az államnak, illetve a közkórháznak nem hozna hasznot, ellenkezőleg tulkiadásokba kergetné.

Mіндеzen állításunkat tisztelettel megokoljuk:

Ellenkezik a törvényekkel és rendeletekkel a házi gyógyszerész felállítása, mert városunkban ez idő szerint 10 gyógyszerész van. Rövid három év alatt két gyógyszerész lett felállítva.

Az 1876. évi XIV. t.-cz. 135. §-a kimondja, hogy a belügyminiszter által engedélyezett házi gyógyszerészek

a szükség elenyészésével vagy anyaggyógyszertárak ottani felállításával megszűnnek.

Az 1875. évi 1776. sz. belügyminiszteri rendelet 4-ik pontja ugyanezen elvet proklamálja, midőn kimondja, hogy házi gyógyszerész létesíthető minden nagyobb fűrdőhelyen amennyiben ily helyeken vagy ezektől egy órnyi távolságra rendes gyógyszerész nem létezik.

Míndezekből világos, hogy házi gyógyszerészek felállítását a belügyi kormány szintén csak közegészségügyi okokból kívánta a multban, de sohasem a rendes gyógyszerésztárak megrövidítésével. — Éppen azért mi lehetetlennek tartjuk, hogy a jelenlegi kormányza: eltérne a hosszú évtizedek alatt üdvösnek bizonyult rendszertől, főleg, midőn e tekintetben törvények és rendeletek tilalmával áll szemben.

A törvényektől és rendeletektől történendő eltérés egyszerűen bennünk, debreczeni gyógyszerészeket is érzékenyen megrövidítene, mert:

1904-ben, már előbb 1901-ben, sőt 1868-ban engedélyezett debreczeni gyógyszerészeti jogositványok megadásánál világosan ki lett mondva, hogy a közkórház részére bizonyos turnusokban szállítandó gyógyszerek kiadásában az új gyógyszerész is részesh. — Vagyis a belügyi kormány az időnként engedélyezett gyógyszerészeti jogok adományozásánál figyelembe vette a kórházi gyógyszerek szállításának hasonallagát is.

Az elmondottak már is igazolják álláspontunk helyességét, azonban nem mulasztathatjuk el annak beigazolását, hogy a házi gyógyszerész felállítása esetén nemcsak a gyógyszerészek károsodnak, hanem maga a kórház is.

A kórház gyógyszerfogyasztására most nem akarunk kiterjeszkedni részletesen, mert azt méltóztatnak bölcsen tudni, hogy ez évről-évre változik a betegforgalomhoz képest.

De ha több volna is évről-évre a gyógyszerekre fordított összeg, amit a modern tudomány haladása igazol, méltányos-e, hogy esetleg a szenvedő emberiség nagy érdekein éressék el a megtakarítás? Nem szorul bizonyításra, hogy a kulturállamokban a közegészségi intézmények azt czélozzák, hogy ott minden faktor akadálytalanul teljesitse kötelességét és a terhes, valamint felelősséggel járó szolgálatai révén megfelelő és illő anyagi elismerésben részesüljön.

Ez alkalommal röviden megvilágítjuk egy gyógyszerész kezelésének költségeit.

Minden tapasztalt gyógyszerész tudja, hogy forgalomnak 40%-át képezi magának a nyersanyagnak beszerzési ára.

Mi, debreczeni gyógyszerészek azonkívül a közkórház bruttó forgalmából eddig 20 százalék engedeményt adtunk. Végül egy okleveles gyógyszerészt állítottunk a közkórház állandó rendelkezésére évi 2000 korona fizetéssel. — Ezen okleveles gyógyszerész díjazása a mostani közkórház felépítése óta súlyos teherként nehezedett reánk, de meghoztuk ezen áldozatot éppen a közkórház és közegészségügy érdekében, pedig valamennyien elláthattuk volna gyógyszerekkel a közkórházat saját gyógyszerésztárunkból éppen oly módon, mint azt tettük a régi kórházban.

De hol vannak ezen kívül a többi költségek: fuvar- és postaköltségek, laboráns tartás, világítás, árukban bekövetkező veszteségek és egyéb itt felsorolhatatlan apró, de mégis számottevő kiadások?

Tekintetes Kórházi Bizottság!

Feltéve, hogy a kórházi gyógyszerért házi kezelését törvényeink és az ide vonatkozó rendeletek ellenzik, mégis felállítanak, rámutatunk éppen a közhírház érdekében még a következőkre.

Mint említettük, ez idő szerint a soros gyógyszerész gondoskodott a közkórházban egy okleveles gyógyszerész állandó alkalmaztatásáról, bármilyen segédhiány van s napjainkban.

Még pedig gondoskodtunk azért, hogy ha az illető szabadságra megy, vagy beteg, lesz, akivel az ottani expedialást fennakadás nélkül és megelégedésre végeztethessük. — A legtöbb gyógyszerértében tehát még egy okleveles gyógyszerészt kellett alkalmazni, mert hiszen majdnem teljesén készen adjuk ki a gyógyszereket és ugyazólván csak az expedialást végzi közkórházi megbízottunk, mert egy és ugyanazon ember a laboratorium munkáit és expedialást elvégezni nem képes.

Micsoda haszon mutatkoznék ezek után, ha a közkórház házi kezelésbe vett gyógyszerértében is két embert kellene alkalmazni és fizetni? Évről-évre leltározni kellene és a napi munka mellett ki végezné el és hogyan, mikor ehhez kereskedelmi ismeretek is szükségesek? De még ha volna is ilyen ismeretekkel bíró egyén, tudna-e tiszta képet felmutatni az esetleges haszonnál vagy veszteségnél? Mert méltóztatnának elhinni, hogy nincs üzlet, hol a leltározás annyi fáradságba, költségbe és időbe kerülne és annyi felvont figyelmet és szakértelem igényelne, mint egy gyógyszerérték készletének igazságs és gondos leltározása.

Tekintetes Kórházi bizottság!

Felémított érveinken kívül lehetetlen nem hivatkoznunk a méltányossági nézőpontra is, mert a tekintetes kórházi bizottság első sorban hivatott arra, hogy a gyógyszerészek felől igazságs ítéletet mondjon és ennek nyomán a felsőbb fórumnál a gyógyszerészek ügyét védelmezze.

A tekintetes kórházi bizottság bölcsen tudja, hogy a gyógyszerészet se nem ipari, se nem kereskedelmi foglalkozás, hanem oly közegészségügyi intézmény, mely a béliügyi kormány felügyelete alatt áll. Évről-évre revidálás alá esik árszabványunk, melyet a közjó és közérdek névében leszállít a magas miniszterium.

De tovább megyünk. Három év alatt két új gyógyszerérték nyílt meg városunkban, most pedig az a veszedelem fenyeget minket, hogy attól a csekély haszonról is elesünk, amit eddig minden nyolcadik évben élveztünk fáradságos munkánk és lelkiismeretes kiszolgáltatásunk ellenértéke gyanánt.

A tekintetes kórházi bizottság ismeri a városunkban napról-napra nehezebb megélhetési viszonyokat. Óriási a piaci drágaság, az üzleti helyiségek bére aránytalanul felszokott és például a piacon egy-egy alkalmas üzlethezlyiség bére lakáson kívül három-négyezer korona. Magas a város pótdadója, nem is említve azt, hogy a kulturális és társadalmi czimeken való kényszeradózás különösen terheli a gyógyszerészeket, mert igazán alig van olyan köztétőkönyvségi és közművelődési intézmény, melynek tagsági kötelezettsége alól a gyógyszerész magát kivonhatná.

Tekintetes Kórházi Bizottság!

Bevégezve tiszteletteljesen előadott észrevételeinket, a tekintetes kórházi bizottság ismert jogérzékéhez, törvénytisztletéhez és méltányos gondolkodásához fordulunk, hogy igazunk és a multban szerzett és a gy-

korlat által megerősített jogaink megvédelmezésében segíteni méltóztatassanak.

Mi őszinte bizalommal várjuk a tekintetes kórházi bizottság reánk és ügyünkre vonatkozó kedvező döntését.

Mely tisztelettel maradunk ezek után a tekintes kórházi bizottságnak

Debreczenben, 1905 augusztus hó 20-án.

A debreczeni gyszerész-testület nevében:

Tóth Béla,
jegyző.

Fülek Pál,
elnök.

Hirek.

— **A polgármester és a drágasági pótlék.** A Debreczeni Független Újság folyó hó 19-iki számában megemlékezvén a jog- és pénzügyi bizottság üléséről, megátadja a polgármestert, hogy drágasági pótlékok akar magának megszavaztatni s rávette a tisztikart, hogy ily irányban forduljon kérelmével a közgyűléshez.

A polgármester nem szorul ugyan sem ezen, sem más kérdésben védelemre, mivel azonban nálunk sok olyan dolgot elhisznek, amelyet valaki sohasem cselekedett, kénytelen vagyok laptársunknak szives tudomására hozni a következőket: Az általános és napról-napra emelkedő drágaságról beszélgetve tisztviselő társaimmal, abban állapodtunk meg, hogy a tanács utján törvényhatósági bizottsági közgyűlésinkhöz fordulunk drágasági pótlék megadásért. A kérvényt elkészítettem és tisztviselő társaimmal aláírtam. A tanács a kérvényt kiadta a jog- és pénzügyi bizottságnak, mely beható vita után abban állapodott meg, hogy olyan javaslatot terjeszt a közgyűlés elé, szavazza meg 10% drágasági pótlékok 6 óra mindazon tisztviselőknék, kiknek fizetése a 2400 koronát nem haladja túl. A tisztikar kérelmét elsősorban a tanáchoz intézvén, nagyon természetes dolog, hogy ezt a tanács tagjai nem irták alá. Amiből az következik, hogy sem a polgármester, sem a tanács nem fordult önmagához. Nem akarok afelett vitatkozni — lapunk más helyén tartván fent magamnak ezt a jogot — hogy méltányos-e a tisztikar kérelme vagy nem, csatlakozhatnák-e ezen kérelemhez a polgármester és a tanács tagjai, avagy nem — nem szándékozom elbírálni a jog- és pénzügyi bizottság felfogását, eljárását ezen kérdésben; azt azonban, mint a mozzalom kezdeményezője, határozottan kijelentem, hogy a polgármester a tisztikar kérelméről annak megszerkesztéséig nem tudott semmit, annál kevésbé beszélhetne rá a tisztikart ezen kérvény beadására. Mikor a kérvény elkészült, ezt megemlítettem a polgármesternek, aki azon megjegyzést tette rá, hogy a tisztikar kérelme jogosult és ha egyéb haszna nem is lesz ezen kérvénynek, siettetni fogja a fizetésrendezést. Így tehát sem a polgármester, sem a tanács nem beszélte rá a tisztikart a kérelem beadására, de nem is ellenzte azt, mert érzé és kötelességének tartja, hogy ne állja útját olyan mozzalomnak, mely a kérvényezési jogon alapulván, a tisztikar összes tagjainak érdekében történik.

Debreczen, 1905 szeptember 19.

Koncz Ákos,

tb. tanácsnok, közlévelátáros.

— **Berger Jenő elhunyt.** Berger Jenő építész-mérnök, városi bizottsági tag f. hó 18-án hosszas betegség után elhunyt. Berger Jenő halálát mindannyian fájdalommal, mert tehetség, szeretetreméltó uri madora, minden nemesebb eszme iránt való érdeklődés kedvelt és becsültellett személyét. Tevékeny, munkás élet zárdott le koporsójával és egygyel kevesebb lett azok száma, kik lelkesedéssel dolgoznak a közjóért. Méltán siratjuk őt mindannyian, sirunk porhüvelyé lelett és emlékeztetinkbe zárjuk becsületes lelkét és jó szívet Örök keletbe költözött barátunk nyugalomjék békével.

— **Névszerinti szavazás.** A szeptember havi rendes közgyűlésben ejtették meg az első ízben névszerinti szavazás a m. kir. 3. h. honvéd gyalogezred részére házi lőfűvelé czéljaira szükséges 316 [] ö l libakeri földnek a szépitési és kisajátítási pénzár terhére. leendő megvétel tárgyában.

— **A színház megnyitása.** Városi színházunkban *Zitahi Gyula* f. hó 20-án nyitotta meg a téli szezon *A király házasodik* cz. darabbal.

— **Értesítés.** A m. kir. állami méntelep parancsnoksága f. hó 27-én az országos baromvásár-téren 3 éves és ennél idősebb méneket fog vásárolni.

— **Máramarossziget új polgármestere.** Máramarosszigeten most volt a polgármester választás. A díszes állásra a város közönsége Szóllóssz Antal kir. tanácsost választotta meg.

— **Hirdetmény** az 1905. évben megtartandó erdőőri és vadőri szakvizsgák ügyében. Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október hó 16-án és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolcon, Kassán, Máramarosszigeten, Kolozsvárt, Brassóban, Nagyszébenben, Temesvárt, Pécssett és Szombathelyen; a vadőri vizsgák pedig az erdőőri szakvizsgákkal kapcsolatosan Budapesten, Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsvárt a vármegye székházában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatniog megtartatni. Felhivatni mindazok, akik az erdőőri szakvizsgát vagy a vadőri vizsgát letenni óhajtják, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat a vizsgák székhelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz folyó évi október hó 1-ig nyújtsák be. Budapest, 1905. évi augusztus hó 19-én. *M. kir. földművelésügyi miniszter.*

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközi **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. sz. (az udvarban). Villamos felszerelések, zseb-lámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára.

Képes árjegyzék ingyen.

Telefon-szám 168

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszer-raktárában
gyógyszerészi különlegességek
és illatszerek
a legnagyobb választékban kaphatók.
Eredeti francia és angol gyártmányok.

Ruhafestő

és vegyszertai tisztító intézet

RABÉCZY ANTAL

DEBRECZEN,

Széchenyi-utca 42-ik sz.
Telefon 323.

Fehérnemű

Gőzmosoda!!!

Angol plaidek és takarók,
svéd bőrkabátok *Borsos*
Katánál.

Uri dívat, kalap és fehérnemű
üzlet *Békés Lajos* Debreczen,
Piacz-u. 44. dr Ujfalussyház.
Angol női bluzsokat, férfi
fehérneműeket és kelengyéket
mérték szerint a legszebb kivitelben készit.

Hirdetések leközlésére

legalkalmasabb

a városi könyvnyomda-vállalat
kiadásában megjelenő

„A VÁROS”

című heti lap,

mivel ez a nagy keresletnek örvendő lap a város és megye vagonos közönségének állandóan kezében forog s így a feltűnő és csinos kivittelt hirdetések egész héten át a hirdetőkre tereli a szükségletét bevezetni óhajtó közönség figyelmét.

TÓTH GYULA

VASKERESKEDŐ, DEBRECZEN, Piacz-utca 20. és 27. szám.

Ajánl legjobb minőségben a tavaszi időnyre kertészeti, gazdasági és méhészeti szerzőmókat és felszereléseket: kerti vasutatók, gyermek-kocsi, fürdőkökák, jég-szekrények, vas- és rozslutórok, permosopora- és kerti fecskendők, minden vas- és fémiparhoz való szerzőmók, tűskés kerítés-huzalok, építkezéséhez vasgerendák, vas-és porcellán-kályhák, üdülőbathoz multiplikátor (hőfejlesztő) betétek. — Legelőszőbb bevásárlási forrás.

TELEFON 308.

MELOCCO PÉTER

TELEFON 308.

GYŐR. ~ ~ ~ BUDAPEST. ~ ~ ~ DEBRECZEN.

Képviselet: Debreczen és Hajdumegye részére: LUKÁCS VILMOSNÁL, Hatvan-utca 5.

Márványmozaiklap.
Műkő- és Czementerugyár.
Beton és vasbeton.
Építési vállalat.
Átereszkek készítése.

Szabadalmazott géppel gyártott **kar-**
mantyus és **csömöszölt** Cze-
mentcsövek, Csatornázás.

Beton és Granitto Ferrazo burkoló munkák.

Lukács Vilmosnál kaphatók rendkívül olcsó áron

a JOHN-féle kéménytoldó,

mely minden kémény huzatát megjavítja, füstzaklatást megszüntet.